

ENTREVISTA A

Berta, Èric, Frida,
Ivet, Laia, Mariona, Natàlia i Núria

Joves participants en el projecte europeu “Granollers, Yprès i Dunkerque, conduint els joves cap a la democràcia”

Aquest estiu vuit joves de Granollers han viatjat a França i a Bèlgica en el marc del projecte Erasmus+ “Granollers, Yprès i Dunkerque, conduint els joves cap a la democràcia”. Un projecte europeu amb una trentena de participants que vol fomentar la reflexió sobre la memòria històrica i els valors democràtics, i la lluita contra la polarització, a través de trobades internacionals. Els joves han visitat escenaris de la Guerra Civil Espanyola i de la Primera i la Segona Guerra Mundial amb l'objectiu d'entendre millor els conflictes del passat per definir els reptes del present i del futur al voltant de la pau, la memòria i els drets humans.

Els joves de Granollers durant la visita al Parlament Europeu a Brussel·les

Com vau conèixer aquest projecte?

Ivet: A través d'una de les meves professores de batxillerat. Anteriorment, moltes de nosaltres com la Laia i la Mariona, ja havíem participat en projectes de Can Jonch sobre la Guerra Civil i el bombardeig.

Núria: Jo també a través de Can Jonch, on feia les pràctiques de Relacions Internacionals.

Natàlia: Jo anteriorment vaig fer ja un Erasmus + a Irlanda, i el meu pare m'ho va recomanar després de veure-ho a les xarxes de l'Ajuntament.

En què consisteix i quins són els objectius del projecte?

Ivet: Consisteix a donar a conèixer la història de diferents ciutats d'Europa, explicada des de la veu dels joves, per contribuir a la memòria democràtica i conèixer què ha succeït en aquestes ciutats durant la Primera i Segona Guerra Mundial, i la Guerra Civil.

Núria: El projecte agrupa joves europeus per treballar conjuntament els valors democràtics i construir junts la pau i la democràcia.

Com valoreu l'experiència? Què us ha aportat?

Ivet: Ha estat molt enriquidor poder conèixer la història i la cultura de les ciutats i països que hem visitat i gaudir d'aquesta experiència amb els meus companys, amb qui he creat un vincle molt valuós.

Natàlia: Ha estat un procés molt intens i estimulants: els viatges, les reunions preparatòries, la convivència amb els companys de Granollers, Bèlgica i França. Ens ha obert molt la ment compartint diferents perspectives

i aprendre a trobar punts en comú amb persones amb diversitat d'opinions. M'he sentit molt plena.

Laia: Valoro molt haver pogut conèixer diferents punts de vista. D'aquest projecte m'emporto molta història, aprenentatges, valors i noves amistats. Hem format un vincle que va molt més enllà del projecte.

Èric: M'ha agradat molt conèixer persones de diferents llocs, que han fet que em replantegi les coses... M'ha semblat curiós com vivim la política i la història de manera diferent. Aquí ens interessa i ens involucrem molt. Però allà és més normal estar informat sobre la pròpia història. Aquí, la Guerra Civil encara és un tabú.

“D'aquest projecte m'emporto molta història, aprenentatges, valors i noves amistats. Hem format un vincle que va molt més enllà del projecte”

Què us ha sorprès més d'Yprès i Dunkerque?

Berta: Una de les coses que ens va impactar més va ser la presència del passat en l'actualitat. Com el cas d'Yprès en què cada dia, sense excepció, a les vuit del vespre es fa una commemoració als morts i desapareguts de la Primera Guerra Mundial. Va ser molt especial. Podem aprendre'n molt.

Laia: També ens va impactar la visita al centre de refugiats, però ens vam sentir força incòmodes, com turistes en un centre de refugiats...

Natàlia: Vam sentir el concepte de “White Savior”. Tots pensàvem que aniríem a l'asil i parlàriem amb els refugiats i ens compartirien les seves experiències. Però no va ser així, sinó una mica intrusiu.

Berta: De fet, els catalans vam decidir que no entràriem a les sales, per respecte. Però s'ha de conèixer i humanitzar aquesta realitat, no són simples xifres.

“Les guerres no poden ser un tabú. Hem de ser conscients d'on venim, qui vam ser, qui hem estat i qui volem ser. Aprendre del passat, qüestionar-lo, per no repetir els mateixos errors”

COMMUNAUTÉ URBAINE DE DUNKERQUE

Ha canviat la vostra visió de la memòria històrica?

Berta: Completament. Sempre he estat molt conscienciada, però és increïble veure com es viu el passat en altres llocs i de com és de present en l'actualitat. Al Museu de la Primera Guerra Mundial d'Yprés, hi havia una escultura amb tres cadires buides que representaven els soldats morts o desapareguts.

Laia: És que no són simples xifres. Aquestes persones vivien com nosaltres, eren joves de la nostra edat i podríem haver estat nosaltres. I, d'això, ens n'oblidem.

Quins paral·lelismes veieu entre el passat i el present?

Ivet: Encara no s'està fent prou memòria de la Primera i Segona Guerra Mundial. Hem de recordar el passat, per prevenir i actuar per tal que les injustícies i la vulneració dels drets humans no continuïn succeint. Veient el que està passant ara a Gaza, queda molt camí en endavant.

Èric: La història es repeteix. El que va passar durant la Primera i la Segona Guerra Mundial, està tornant a passar: crisis humanitàries, auge de la ultradreta, conflictes armats, desinformació, manca d'educació en aquests temes...

Núria: L'ONU està perdent força i molts països se salten el dret internacional sense cap repercussió. La història és cíclica, però hauríem d'intentar canviar-la.

Quina visió teniu d'Europa i les seves institucions?

Èric: Quan visites el Parlament Europeu, t'adones que és una màquina burocràtica molt gran, amb engranatges

Aquest estiu, els joves granollerins, belgues i francesos han viatjat a Yprés i Dunkerque per conèixer diferents escenaris de la Primera i Segona Guerra Mundial

que van molt lents... Cal ser crítics amb les institucions, perquè si funcionessin millor, podrien fer tant més!

Núria: Moltes vegades no hi ha sentiment europeu perquè no ens adonem de què vol dir exactament ser ciutadana de la Unió Europea, sobretot nosaltres que ja hem nascut en democràcia i que ja som a la Unió Europea i gaudim de molts avantatges.

La Unió Europea ofereix prou oportunitats per als joves? Recomanaríeu participar en projectes europeus?

Ivet: Hi ha moltes oportunitats per als joves. I s'han d'aprofitar, i més si la nostra pròpia ciutat ho facilita.

Berta: Hi ha molts projectes com els workcamps que es poden trobar a COCAT, la Coordinadora d'Organitzadors de Camps de Treball Internacionals de Catalunya.

Natàlia: Hi ha moltes oportunitats. Nosaltres ja érem un grup molt conscienciat i involucrat. M'agradaria que aquests projectes arribessin a més gent i els marqués tant com a nosaltres. Cal més difusió a les escoles, als instituts, a xarxes socials... I que ningú pensi que no està prou preparat o no té prou coneixements; només cal motivació, interès i compromís.

Projectes com aquest poden millorar la democràcia?

Èric: Cal una ciutadania crítica i l'educació és clau per canviar les coses i construir un futur millor. Necessitem bons educadors que despertin consciències, ben formats, motivats i amb recursos per part de les institucions.

Laia: El problema és que actualment estem oblidant moltíssim: el nostre passat, la transició, el pacte d'oblit...

Natàlia: Cal més educació, més debat i pensament crític, així com involucrar-nos més pel bé comú.

Berta: Hem de moure'ns més i sortir de la bombolla.

Calen més projectes com aquest, més educació, més memòria històrica, des de ben petits. I, sobretot, hem d'escoltar els testimonis vius o els vídeos que trobem a l'Arxiu Municipal de Granollers de persones que expliquen com van viure el bombardeig. Només així podrem empatitzar amb tot el que va passar.

Les guerres no poden ser un tabú. Hem de ser conscients d'on venim, qui vam ser, qui hem estat i qui volem ser. Aprendre del passat, qüestionar-lo, per no repetir els mateixos errors.

Mariona: Projectes com aquest són imprescindibles. Especialment en els temps que vivim ara mateix, en què veiem una violència molt activa i present en el món. És molt important treballar per la pau i intentar que la història i la memòria no l'escriguin sempre els mateixos.

“Cal una ciutadania crítica i l'educació és clau per canviar les coses i construir un futur millor. Necessitem bons educadors que despertin consciències”